

CLOENDA DEL 8è CONGRÉS DEL PSC DE BARCELONA

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA

2 d'octubre de 2004

President del Congrés, companyes i companys,

Aquest congrés que avui culmineu ha estat el resultat d'una intensa feina col·lectiva. Un esforç expressat en les prop de 1.200 aportacions a la ponència marc i en els debats que heu portat a terme durant aquest dos dies. Us vull felicitar per aquesta manifestació del vigor organitzatiu de la federació de Barcelona, la més gran del nostre partit.

El projecte dels socialistes per a la ciutat de Barcelona ha tingut durant els darrers 25 anys una importància primordial pel municipalisme català i espanyol.

Aquesta ciutat ha estat i és referent i model pel seu dinamisme econòmic, social i cultural. Heu fet virtut de la seva densitat, de la seva complexitat i, en darrer terme, heu aconseguit canalitzar l'extraordinària força creativa dels barcelonins projectant-la cap a projectes compartits de transformació urbana. Els grans esdeveniments internacionals, particularment les Olimpíades i el Fòrum de les Cultures han estat catalitzadors d'aquestes transformacions i uns extraordinaris aparadors.

Per cert, sobre el Fòrum s'ha fet molt soroll, potser amb la voluntat que amb la confusió no quedés clar el seu abast i el seu impacte, molt positiu per la ciutat. Perquè el Fòrum ha donat molt a la ciutat: ens ha ofert 141 dies de debats entorn les qüestions claus pel futur de la humanitat: la pau, la diversitat i la sostenibilitat; ha recuperat un immens espai urbà; ens ha deixat un Centre de Convencions emblemàtic, una depuradora integrada exemplarment al teixit urbà, una platja, un port, hotels... I a més una impagable campanya mundial de promoció de Barcelona.

La ciutat de Barcelona s'ha instal·lat de forma definitiva en el reduït club de ciutats amb veu pròpia en l'àmbit internacional. I ho és d'una forma polièdrica: ja sigui com bandera de la consciència ciutadana mundial que rebutja la guerra a l'Iraq, com a model internacional de desenvolupament urbanístic, per la seva qualitat de vida, o per la seva capacitat d'impulsar una acció coordinada dels sectors públic i privat.

Al llarg d'aquests darrers 25 anys la ciutat s'ha transformat per l'acció del govern municipal, i responent a les transformacions de l'entorn. En refereixo tant el seu entorn metropolità més proper, com al nou context regional en el marc de la Unió Europea, i en termes generals pel procés de globalització. Ens trobem amb una realitat social i urbana ben diferent a la dels inicis de la democràcia; amb nous problemes, nous reptes i noves oportunitats.

La vitalitat del model de fer ciutat que hem construït els socialistes a Barcelona se situa precisament en la seva capacitat de reformulació. Una adaptabilitat possible gràcies a la permeabilitat vers les noves realitats socials de la institució i de la pròpia organització del partit

Joan!, alcalde!, tu saps que la ciutat té davant seu una oportunitat extraordinària per entomar reptes que eren del tot impossibles en un context de governs conservadors a Catalunya i Espanya. D'aquests anys que, certament, han estat uns anys asfixiants.

Afortunadament els resultats electorals d'aquest darrer any han permès configurar els governs presidits per Pasqual Maragall i José Luis Rodríguez Zapatero. Estic convençut que aprofitareu les oportunitats que ofereix a la ciutat la complicitat dels nous governs de Catalunya i d'Espanya.

Governos, que han donat ja les seves primeres passes i estan marcant amb decisió una ambiciosa agenda política, per fer la nostra societat més

democràtica, socialment més justa, millor estructurada territorialment, més sostenible, i compromesa amb la pau i el desenvolupament en el món.

En aquest sentit el govern de José Luis Rodríguez Zapatero ha pres en pocs mesos decisions claus:

- La política exterior va copsar en primer lloc el caràcter del nou govern: sortida de les tropes d'Iraq; realineament amb els països centrals de la Unió Europea; i l'impuls coordinat de la lluita contra la pobresa i la gana en el món.
- La defensa i el reconeixement de drets fonamentals s'ha expressat en tres projectes claus: la lluita decidida contra la violència de gènere, la millora de la regulació del divorci i l'ampliació del dret al matrimoni a totes les parelles independentment de l'orientació sexual.
- L'aposta per una política social forta s'ha expressat en la millora de les pensions, l'increment del salari mínim interprofesional, la proposta de reforma de la Ley Orgánica de Calidad de la Enseñanza, l'ampliació dels recursos per a les beques, i una decidida aposta per l'habitatge públic.
- El nou model de creixement econòmic s'ha orientat cap a l'increment de la productivitat, a través de millora de les infraestructures (més del 9 % de creixement pressupostari) i l'enfortiment de la recerca i el desenvolupament i la innovació (més del 25 % d'increment pressupostari).

Per cert, que parlant dels Pressupostos Generals de l'Estat, malgrat les xifres i percentatges que hem vist els últims dies, us puc assegurar que la quantitat que acabarà consignada en aquests pressupostos serà la més alta que mai han tingut uns pressupostos de l'Estat en inversió a Catalunya.

Els Governos del PP ens han acostumat a pressupostos, entre ells els del 2004, escrits en clau electoralista i amb l'objectiu de no complir-los.

No és una novetat dir que els Governos del PP no executaven els pressupostos d'inversió. No ho van fer mai. Hi ha hagut anys, que més d'un terç o més d'un 25% del previst no s'ha executat.

Eren uns pressupostos amb trampa. El nostre no serà un pressupost amb trampa. Serà un pressupost de veritat. Un pressupost que s'executarà

- El compromís amb les polítiques en defensa del medi ambient s'ha expressat ja en la derogació del PHN, la definició d'una nova política de l'aigua, i l'aplicació dels compromisos del Protocol de Kyoto.
- La nova política pressupostaria s'ha orientat d'una banda cap a la despesa social, que creix un 10 % i absorbeix més de la meitat dels recursos, i per l'altre promou l'increment de la productivitat de l'economia.
- I la construcció de la nova Espanya plural avançarà a través de la nova Conferència de Presidents de comunitats autònomes., la reforma de la Constitució i dels estatuts d'autonomia.

Aquest conjunt d'actuacions ha estat acompanyat d'una nova concepció de la política sustentada en el diàleg, el pacte i el respecte als compromisos. Per això li demanem al PP que faci el possible per deixar de mirar enrera, assumeixi els resultats electorals, i cooperi lleialment amb el govern en aquelles reformes que afecten a les normes bàsiques de funcionament de les institucions.

Desgraciadament, avui hem tingut notícies d'algunes notables contradiccions entre dirigents del PP. Mentre el president del PP català, Josep Piqué, fa un advertiment, però per altra banda dóna la mà, el líder dels populars andalusos, Javier Arenas, parla que de pactes amb els socialistes sobre el model territorial de l'Estat, de cap manera.

El Congrés que realitza el PP aquest cap de setmana és decisiu per definir la seva actitud futura. Encara que us he de dir que la troica presidencial (Fraga-

Aznar-Rajoy) que volen instal·lar en la direcció no augura massa capacitat de renovació i diàleg. Que és absolutament necessària per a Espanya i també per a Catalunya.

D'altra banda el nou govern catalanista i de progrés que presideix Pasqual Maragall ha començat a remoure els conceptes, els prejudicis i l'opacitat que el nacionalisme convergent va instal·lar a la política catalana durant 23 anys.

El debat de política general que s'ha desenvolupat aquesta setmana ha permès als ciutadans conèixer l'ambició i els projectes del nou govern de Catalunya.

Un debat que ha refermat l'estabilitat del pacte de govern, i ha reafirmat la voluntat estratègica del tres partits per fer avançar el país en un projecte catalanista i de progrés.

Un projecte polític que s'expressa en un detallat pla de govern sota quatre eixos bàsics:

- Més i millor autogovern: que s'expressa en la reforma de l'Estatut, la nova llei electoral, la transparència en l'actuació de l'administració, la concertació de polítiques amb el món local i la millora del finançament.
- Un nou impuls econòmic: a través de l'Acord per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana; l'impuls de l'euroregió Pirineus-Mediterrània; l'increment dels recursos per la investigació i desenvolupament; i la promoció de les noves tecnologies de la informació i la comunicació.
- Una nació socialment avançada és el tercer eix: i es construeix a través de mesures com la millora de l'educació pública en tots els seus nivells; una nova llei de serveis socials; l'ampliació dels recursos adreçats a la gent gran; la millora de l'atenció sanitària, particularment amb l'ampliació dels recursos dels equips d'atenció

primària; i la millora de la seguretat pública amb l'avançament del desplegament dels mossos d'esquadra.

- I finalment el quart eix és la nova política territorial i ambiental: a través de la protecció urbanística del litoral; l'impuls de l'habitatge públic de propietat i de lloguer; actuacions decidides per a incrementar els recursos hídrics i millorar la gestió de l'aigua; i l'ampliació substancial de les infraestructures per a la comunicació (port, aeroport, ferrocarrils, metro i xarxa viària bàsica) .

És sense cap dubte el pla de govern més ampli i ambiciós que mai hagi tingut Catalunya. Han estat massa anys de paràlisi i d'impotència, ara aquest país necessita guanyar confiança i desplegar totes les seves potencialitats.

Algunes de les reformes previstes requereixen d'un ampli acord de les forces polítiques. Confiem que la voluntat de diàleg i de consens s'imposi, però no dubtarem en denunciar les actituds obstructionistes.

I en aquest sentit és preocupant l'actitud de CiU a les primeres passes del debat estatutari. Ho volem dir.

Com també està sent preocupant, quan no confusa, davant les declaracions d'alguns dels seus líders, la posició de Convergència davant el referèndum sobre la Constitució Europea.

Un Pujol, suposo que preocupat per la posició del seu partit. Un Mas, suposo que mig segrestat pels sobiranistes. I un Gasòliba, un Guardans i un Roca, suposo que en altres posicions.

Els socialistes com bé sabeu defensem i defensarem el sí als textos de la Constitució Europea.

Els socialistes hem dit repetidament que aquests textos no ens satisfan completament. Però també diem que és una oportunitat excepcional per avançar en la construcció de la Unió Europea; democratitzar la globalització; impulsar al desenvolupament sostenible; i en clau nacional un camí per on avançar cap al reconeixement del català en Europa.

La construcció europea és la nostra utopia possible. Per això, amigues i amics, us convoco en els propers mesos a defensar el sí en el referèndum.

Arriben anys decisius, us convido a treballar amb força i entusiasme.

Venen anys que han de permetre assolir per fi reivindicacions històriques per la ciutat de Barcelona. Perquè en aquest mandat assolirem la carta municipal i recuperarem un govern metropolità.

Fem confiança a Pasqual Maragall i a Rodríguez Zapatero.

Estic convençut que el projecte socialista per Barcelona surt reforçat d'aquest Congrés.

Els barcelonins sempre us han brindat la seva confiança, perquè heu treballat amb il·lusió pel futur d'aquesta ciutat. No els defraudareu, perquè treballeu amb l'entusiasme i la il·lusió que us dona la possibilitat d'aprofundir la llibertat i la justícia a l'entorn més pròxim. I ho feu amb l'orgull de compartir un anhel de progrés que no coneix fronteres.

Per això us animo a treballar, com sempre.

A gaudir de les oportunitats, que són úniques.

A caminar, parlar, compartir.

A convèncer la gent. A fer pedagogia.

Es a dir: a viure la ciutat.

Moltes gràcies.